

„НАШ ЄСИ, ПОЕТЕ, А МИ НАРОД Твій, І ДУХОМ ТВОЇМ ДИХАТИМЕМО ВО ВІКИ І ВІКИ...”

Сенатори також відзначили День Української Незалежності

Вашінгтон. — Дев'ять сенаторів приєдналися до кількох десятків конгресменів у Конгресі у відзначенні 63-ї роковин проголошення української незалежності. Втвердження у Сенаті, які ці сенатори просили ввести в „Конгресовий Рекорд”, всі дев'ять законодавців однодушно визнали справедливим українське змагання за волю, осудили соєтсько-російську окупацію вільної волі і вільнолюбної країни і її народу, як і висловили признання українцям у Америці за великий вклад у розвиток різних ділянок життя в ЗСА.

Крім того, до 23-ох конгресменів, які внесли в „Конгресовий Рекорд” свої висловлювання про справу української незалежності, що про їх подано в „Свободі” ч.37, треба додати ще список 11-тихніх коллег з Палати Репрезентантів. Вони також зайняли становище до боротьби українського народу за свободу й незалежність, відзначаючи Січневі Роковини.

У Сенаті з порівнянням гіркого українського досвіду під окупацією соєтів до афганістанського стану тепер, виступав сенатор Карл ДеКонсіні (демократ з Аризони), виявляючи у своєму слові, як і інші сенатори, велику обізнаність з підсоєтською українською дійсністю: безоглядною русифікацією, гнобленням усіх проявів незалежності і вільнолюбного українського духу.

Сенатор Карл Левін (демократ з Мичигену) поінформував поміж іншими висловленнями про Україну своїх співсенаторів, що він написав листа до Джерома Шестак, американського посла в Україні, в якому просив, щоб він написав листа до Комісії при ООН, з вимогою і проханням до цієї комісії пригласити ближче справу русифікації в Україні. В одному місці листа пишеться, що американці „не повинні втримуватися від своїх моральних обов'язків, ігноруючи потенційний культурний геноцид, стосований соєтським урядом проти України”.

Добру поінформованість з репресіями, стосованими в СРСР до політичних і громадських активістів, які борються національні і людські права в Україні, виявив також і сенатор Джон Гайнц (республіканець з Пенсильванії), вирізняючи поєднання політичного в'язня Йосипа Терелю і замордованого українського музиканта — композитора Володимира Іва-

сюка, як конкретні зразки соєтської брутальності. Сен. Гайнц згадав також Українську Гельсінкську групу і арешт її голови й членів: Миколу Руденка, основника групи; Олексю Тихого; Мирослава Миросовича і Миколу Матусевича, називаючи всіх українських борців за волю хоробрими героями, поборниками святої волі й справедливості.

Інші сенатори, які виступали в Сенаті за право України на здійснення ідеалів 22-го Січня, були: Ал Д'Амато (республіканець з Нью Йорку), Кристофер Дадд (демократ з Коннектикута), Квентин Бурдик (демократ з Північної Дакоти), Марк Ендрюс (республіканець з Північної Дакоти), Доналд Рігел (демократ з Мичигену) і Баб Дол (республіканець з Кензасу).

Одинадцять конгресменів, у додатку до 23-ох інших, це Джек Кемп (республіканець з Нью Йорку), Вільям Бродгед (демократ з Мичигену), Лоренс ДеНардіс (демократ з Коннектикута), Чарльз Догерті (республіканець з Пенсильванії), Едвін Форсайт (республіканець з Нью Джерсі), Сем Гейденсен (демократ з Коннектикута), Бенджамін Гілман (республіканець з Нью Йорку), Мері Роз Оскер (демократка з Огайо), Білл Янг (республіканець з Флориди), Юджін Аткинсен (демократ з Пенсильванії) і Герролд Соєр (республіканець з Мичигену).

Серед них конгресмен Дж Кемп також згадав Оксану Мешко, сеньйорку — членкиню Української Гельсінкської групи; Вячеслава Чорновола, вже четверте засудженого соєтським кримним судом українського найчільнішого журналіста; Миколу Горбала і Ярослава Лесіва, правозахисників.

Знову ж Гілман з особливим натиском наприкінці свого поважного виступу на захист України пригадавав своїм колегам, що про Україну і її народ треба пам'ятати. „коли ми дискутуємо справу міжнародної політики і коли ми здійснюємо ідеали, на яких ця країна (Америка) основана. Я вірю, — сказав конгресмен, — що це важливо підтримувати ідеали людських і національних прав, давати допомогу і скеровувати нашу енергію на праведні й справедливі цілі всіх поневолених країн у світі, включаючи сюди кожного українця, який карається під соєтською займанщиною”.

В Америці

ЗГІДНО З ІНФОРМАЦІЯМИ ФБІ на Флориді процвітає торгівля наркотиками, яка, очевидно, потягає за собою інші кримінальні акти, як, наприклад, вбивства, насильства тощо. Загально припускають, що 70 відсотків всієї кокаїни, яку продається в З'єднаних Штатах Америки, переходить через Флориду, а також 80 відсотків марихуани і 90 відсотків інших наркотиків. Торгівлю в Маямі наркотиками оброблюють на понад сім мільйонів доларів.

ФЕДЕРАЛЬНЕ БЮРО БЮДЖЕТУ вирішило зліквідувати 321-мільйонову програму правної допомоги для бідних і передати цю справу в розпорядження стейтських урядів. Стейтс, — говориться у повідомленні з Вашингтону, — можуть фінансувати правну допомогу для бідних зі своїх фондів або з фондів федеральних, які будуть їм призначені без окреслення, на яку ціль вони повинні бути зужиті. Програма однак не буде обов'язковою і не всі стейти мусять її притримуватися.

КОНСЕРВАТИВНІ ДЕМОКРАТИ, члени Палати Репрезентантів, сугерують президентові Роналду Регену, що він без труднощів може заощадити ще додаткових 11,2 мільярдів доларів. „Я люблю такі поради”, заявив Президент і жартома додав, що він передумав, чи не повернутися йому знову в демократичний табір, у якому він був поки почав цікавитися політикою. Пресовий секретар Білого Дому Джеймс С. Брейді заявив, що Реген докладно перегляне пропозиції демократичних конгресменів. Він додав, що незабаром президент Реген проголосить ще додаткових 10 мільйонів доларів заощадження у додатку до 34,4 мільярдів, які вже були проголошені раніше. У теперішньому Конгресі існує 44-членний демократично-консервативний форум, який у багатьох випадках підтримує ошадню політику президента Регена.

Олекса Стефанович

ШЕВЧЕНКО

Перелічу і дні і літа,
Кого я де, коли любив?
Кому же добро зробив?
Нікого в світі,
Нікому в світі.
Неначе по-лісу ходив!

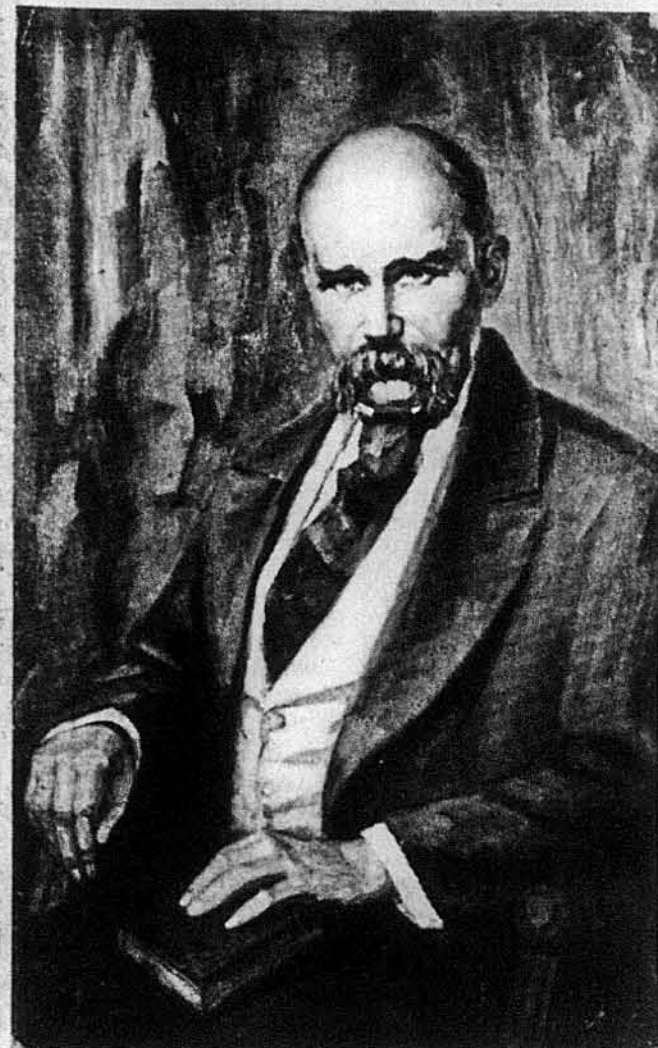
Т. Шевченко

Позёрства — ні на зёрня, на слідну.
Ти батька і багату Григорія
Тулив у своїм серці, — та узрів
І всім еством любив єси — Людину!

Любив калини. Відав янголіну —
Нестерпне-ясну й темну. І горів:
Ті вихори, той пристрасти Хорів
До кореня стрясли твою Калину!

О, не комусь, а всім робив добро,
Коли гримів — „порвіте!” на Дніпро
І — „будьте люди!” сурмив на усюди!

І той пожар, те полум'я і жар —
Огонь мистецтва — клекоти і руди,
Базрове обрэ зарево „Кобзар”.

Тарас Шевченко
(9-го березня 1814 — 10-го березня 1861)

У РИМІ ВІДБУЛАСЯ ХІРОТОНІЯ ВЛАДИК

Філадельфія. Па. — Філадельфійська „Америка” у числі газети з 3-го березня н.р. надрукувала на підставі телефонічних звідомлень з Риму, довшу інформацію про хіротонію Владик-номінатів о. шамбеляна Степана Сулика на Архископа-Митрополита для українців-католиків у ЗСА і ігумена Інокентія Лотоцького на єпископа св. Ніколая в Чикаго. Хіротонію довершив Блаженніший Патріарх і кардинал Йосиф Сліпий при співучасті Владик Ніла Саварина, ЧСВВ, з Канади і Василя Лосена з ЗСА, єпископа Стемфордської єпархії в неділю, 1-го березня н.р. в соборі св. Софії в Римі.

Після Архисерейської Божественної Літургії, яка тривала понад дві години, Блаженніший Патріарх в асисті вже згадуваних двох Владик і упрямності представників Апостольської столиці та Владик Гавриїла Букатка з Югославії, Платона Корниляка із Західної Німеччини і Мирослава Марусина з Риму. Майстром церемонії під час хіротонії був о. Петро Стецюк, а дяконом о. д-р Іван Дайко.

На Божественній Літургії були присутні свідками хіротонії Префект Священної Конгрегації Східних Церков кардинал Владислав Рубін, секретар цієї Конгрегації архископ Маріо Бріні, колишній Апостольський делегат в ЗСА архископ „Жан Жало. Делегати Чину СВВ очолював протоігумен о. Патрік Паша, а серед 35-ох священників було 20 із З'єднаних Стейтх Америки, серед них оо. Даміан Баріяк, Петро Липин, Еміль Манастирський, Петро Федорчук, Михайло Піріг, Петро Сквінковський, Степан Чомко і о. шамб. Роберт Москаль та о. ігумен д-р Володимир Гавліч, ЧСВВ.

ГОЛОВА ТУРЕЦЬКОЇ військової приватної хунти генерал Кенан Еврон вислав до всіх заприязнених країн дипломатичну ноту з апелем, щоб уряди тих країн збільшили охорону турецьких дипломатичних місій та щоб загострили боротьбу з вірменськими терористами. Згідно з даними, що їх передав генерал Еврон дотепер загинуло не 12, як було подано перед тим, а 17 турецьких дипломатів з рук вірменських месників. Турки приписують поблажливості поодиноким урядам факт, що ані в одному випадку нападників не схоплено, ані не виявлено опісля поліційним докозанням. У всіх таких випадках вірменська революційна організація Вірменська тасма армія для визволення Вірменії перебрала відповідальність й інформувала що й надалі виконуватиме такі акти.

Нововисвячені Владики для українців-католиків у ЗСА: Архископ-Митрополит Степан Сулик (четвертий справа) і Інокентій Лотоцький (третій зліва) з Блаженнішим Патріархом Йосифом та сослужащими Владиками (зліва): єпископ Мирослав Марусин, Василь Лосен, Ніл Саварин, Гавриїл Букатко і Платон Корниляк. За Блаженнішим. — о. Петро Стецюк, який був майстром церемонії під час хіротонії.

На Службі Божій, яку служили всі Владики, було багато мирян з Америки, в тому чимало з Детройту, Філадельфії та інших місцевостей. Усіх присутніх було понад 300 осіб, в тому деяке число монахів і монахинь. Перед хіротонією були відчитані номінаційні Папські булли, а після церемонії Блаженніший Йосиф Сліпий виголосив доповідь, у якій своєю струженою рукою передав новим Владикам повний термін від Слуги Божого Митрополита Андрея, його великого попередника на Кисво-Галицькому престолі. „Тим же рукоположенням, — заявив Патріарх Йосиф, — Ви стоїте перед Вашою Церквою, перед Вашим великим народом, перед Вашою Ук-

раїною з великою відповідальністю, що в Христі Ісусі є хрестом, що його має нести враз зі своїм народом та із своєю Церквою в одинності всіх, щоб сповинити всяку правду”.

Божественна Літургія і хіротонія зробила велике враження на всіх присутніх. Після закінчення хіротонії в приміщенні Українського Католицького Університету відбулась зустріч з нововисвяченими Владиками, а пізніше в приміщенні семінарії св. Йосафата відбулась вечере, учасниками якої були усі Владики, кардинал Рубін, архископ Бріні і священники. Коротке слово з цієї нагоди виголосив нововисвячений Митрополит Степан Сулик, а гра-туляції від імені Святішого

Отця та Священної Конгрегації висловив архископ Бріні.

Останнім промовцем був архископ Гавриїл Букатко, який говорив про три матерії — Церкву, Україну і матер

СВОБОДА

FOUNDED 1893

Svoboda USPS (30-420 ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302.
Subscription: 1 year — \$30.00, 6 months — \$16.00, 3 months — \$9.00. UNA members 65¢ a month. Change of address — 50¢. Make checks or money orders payable to "Svoboda".
Postmaster: Send address changes to "Svoboda", P.O. Box 346, Jersey City, N.J. 07303.

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

„Він не комусь, а всім робив добро...”

Так є в житті, що ми любимо тих, хто нас любить і робить нам добро. Так було відколи світ світом і так буде. Це легко любити тих, хто поруч нас і від якого знаємо уваги, ласки, доброзичливості, або тих, хто споріднений кровно з нами — наших дітей, батьків і взагалі рідних. Трохи тяжче любити вже когось, хто жив у минулому, навіть з тієї самої родини, особливо тоді, коли не залишилося багато, а то й зовсім, спогадів про спільно пережитий час. І вже зовсім нема таких — серед звичайних смертних, — які б уміли любити тих, хто прийде до нас через одне-два чи більше поколінь (тут не мовиться про любов до власних далеких нащадків, а загально людей).

Одначе, є такі обранці Божі, що носять море любові в своєму серці, які могли любити всіх близьких і дальших у час свого життя — любити сучасників; які вміли любити далеко віддалених від себе вглиб покоління, що були перед ними; і вони — що найдивовижніше — вміють любити і тих, хто прийшов після їх і хто ще приїде. Ці майбутні покоління — об'єкт їхньої любові, не є їхніми безпосередніми нащадками, продовжувачами роду, імені, а зовсім начебто „чужі” їм люди. Христос, Син Божий — так любив і любивиме всіх, хто ступатиме по цій землі до судного віку. Ось так любив Шевченко — лиш у всенародному засягу.

Любив усіх земляків своїх: і мертвих, і живих і ненароджених. Любив великою і світлою любов'ю. Оце в цьому, в цій його любові і лежить відповідь на те, чому ми всі, де б ми не були, тепер і в майбутньому, рік-у-рік святкуємо дні Шевченка і ніколи не перестанемо так чинити.

Він любив нас. Це кожний і кожна відчуває, коли вслухається у голос Шевченка, яким він до нас промовляє зі сторінок „Кобзаря”. Він любив нас і всіх наших людей, що були перед нами і будуть по нас. Колись на Шевченківському святі в дівочій Академії у Словотурбі катехит тієї школи Сестер-любвиць пояснював ученицям, українкам і неукраїнкам, чому святкуємо щороку Шевченка? Чому це тільки його одного, якщо мова справді про всеукраїнське святкування і всенародне. Всенародне, бо і різної віри, але разом; різних ідеологій, але разом; різних соціальних, інтелектуальних чи яких там інших різниць, — але разом. Бо перед Шевченком всі українці — від монархіста до неомарксиста, від баптиста до католика, від лемка до кубанця, від князя до найбіднішого бідака, — всі українці схилиються в найглибшому поклоні з вдячності за його любов до нас.

Отець-доктор сказав їм: „Ви, мої учні, любите своїх батьків, приятелів, рідних і знайомих і вдячні їм, бо вони вас люблять. Ви любите мати і обранців ваших сердець у майбутньому, а далі — своїх нащадків. І коли й вони любитимуть вас, вам буде радісно й приємно. А ось понад сто років тому був на Україні Великий Муж, що полюбив нас усіх, хоч ми родинно чужі йому і хоч нас у той час не було ще на світі. Він полюбив нас і творив нам добро, нічого не вимагаючи в заміну, хіба „одну слезу з очей карих — і пан над панамі”... і ще одне: „Смиріться, молитесь Богу і згадуйте один одного; свою Україну любіть, любіть її... Во время люте, в останню тяжкую минуту за неї Господа молити”. Це був великий Дар Божий і ласка так любити... і творити постійне добро”.

Ми беремо знову і знову „Кобзар” у руки. Читаємо, і з кожного рядка спливає на нас добро. Читаючи, ми причащаємося його великої любові і самі: ми починаємо думати про всіх своїх земляків значно краще, як перед тим; ми підносимо розпримлене вгору наше чоло, бо всі ми разом і кожний окрема є гідні його великої любові.

І ось цього 9-го і 10-го березня, у сто двадцять річницю смерті й 167 річницю народження Пророка України, а потім 22-го травня у 120 річницю перевезення тлінних останків Тараса Шевченка з холодного Петербургу до рідного Києва й Канева на Чернечу гору, — „Щоб лани широкополі і Дніпро, і кручі було видно, було чути, як реве ревучий”, — знову всі українці згадують Шевченка. Згадують його на все ще поневоленій окупантом Україні; згадують у тюрмах, засланнях, казематах, де і йому судилося перебувати в час його недовгого життя; згадують і на омріяній землі праведного закону Вашингтона, у ЗСА.

Бо він — наш, і ми — його. Бо він усім нам робив добро.

„О, не комусь, а всім робив добро,
Коли гримів — „порвіте!” на Дніпро
І — „будьте люди!” сурмив на усюди!”

„Наш еси, Посто, а ми народ Твій, і духом Твоїм дихатимемо во віки і віки...” — сказав П. Куліш за нас усіх назавжди на похороні Тараса Шевченка сто двадцять років тому.

Коли українцям треба виспівати з глибокої душі любов до України, — українцям за залізною заслоною, — він співає про Шевченка. Про все інше — невільно, хіба що це про особисте, про кохання. Або ж у час т. зв. відлиги: тоді майже вільно лунали голоси любові до України, і до її славного минулого. А що московський нагай не свистів так настирливо над головою в той час, то і „присягались” у відданості Москві було не обов'язково.

Про Шевченка ж писати навіть тепер дозволено. Не забувають бо російські червоні окупанти України науку Леніна з приводу заборони царською білою владою святкувань столітніх роковин з дня народження Пророка України в 1914 році... Тож росте-зростає Шевченкія різної якості і під більшешевченківським займанщиною, і можна без перебільшення сказати, що нема й не було такого майстра слова в Україні, щоб не присвятив Тарасові своїх надхненних рядків.

Але не тільки українці з вдячності до свого Пророка приносять у дар йому свої таланти. В далекій пустелі Каракалпакії письменник Уразак Бекбаулов написав прегарну повість про нашого генія під заголомком „Тарас на Аралі”. В Каракалпакії, як і скрізь у Середній Азії, існує справжній культ Шевченка. Це все ще з тих часів, коли Шевченко проміяв солдатським маршем довгих десяти років Оренбург, Кос-Арал, Раїм, Мангишлак, Орськ...

Але не тільки українці з вдячності до свого Пророка приносять у дар йому свої таланти. В далекій пустелі Каракалпакії письменник Уразак Бекбаулов написав прегарну повість про нашого генія під заголомком „Тарас на Аралі”. В Каракалпакії, як і скрізь у Середній Азії, існує справжній культ Шевченка. Це все ще з тих часів, коли Шевченко проміяв солдатським маршем довгих десяти років Оренбург, Кос-Арал, Раїм, Мангишлак, Орськ...

В біжучому році припали 120 роковини смерті Великого Печальника за долю українського народу, повіи неабутного Тараса Шевченка. В дні його світлої пам'яті, народження і смерті все наше свідоме суспільство зі справжнім пієтизмом низько хилить голову перед масстатом Володаря дум українських і з любов'ю і подивом згадує не тільки його поетичну творчість, його життя, але й цілий ряд благородних постатей особистих друзів Шевченкових, які були широкими приятелями до Поета, брали живу участь у полегшенні його долі та були хосенниками в його творчості.

Серед багатьох друзів Шевченка, що мали вплив на світогляд Поета, треба назвати видатних українських вчених істориків і славістів Михайла Максимовича й Осипа Бодяньського.

Ці українські патріоти, будучи професорами у Московському університеті, втримували тісний контакт зі своїми земляками з України та своїми науковими творами обстоювали придушені права української мови та національну окремішність і самотність українського народу.

Сучасні нам совєтські долідники творчості Шевченка та його доби хоч не ганьблять згаданих вчених так, як, наприклад, Куліш

Людмила Волянська

АКИН ТАРАЗИ — СИН СПРАВЕДЛИВОСТІ

приїзд в Оренбург і тут зворушила зустріч з українцями і поляками, політичними засланнями, які дивилися з молитовною пошаною на українського поета-трибуна, „особистого ворога царя”, якому цар власною рукою написав, що ні малювати ні писати вірші йому не вільно. Не без іронії пише Бекбаулов, що про приїзд Тараса до фортеці в Оренбурзі довідався український Михайло Лазаревський від начальника штабу, коли той приїб до коменданта Герна переляканий і захисаний, і з порога кричав: „Чули новину? Ви знаєте, якого нам пана прислали: йому заборонили і співати і розмовляти, і ще щось таке! Ну, як же йому так жити?”

Далі Тараса Шевченка посилають із все такої привітного Оренбурга, де йому скрашали життя друзі українці і поляки, до Орської фортеці, де незабаром розпочалося для Тараса справжнє пекло, бо тут керував його долею дійсний салдафон — невіглаз, який для „слави руською оружжя і атєчества” неміжирно переслідував українця-самостійника Шевченка, який не тільки мріяв про вільну Україну, а і робив щось для того, щоб та воля таки наступила. Діставалося від ось такого салдафона і його похихачів — „унтерів” і

Ця повість про Шевченка охоплює початковий період заслання Поета, від дня приїзду в Оренбург арештантською кибиткою, коли в дорозі подумки згадував все своє попереднє життя, до закінчення Аральської експедиції. Письменник Уразак Бекбаулов виявляє в книжці велику поінформованість про життя Шевченка і проникливе розуміння поетової творчості. Ось

о. Семен Гаюк

ОСИП БОДЯНСЬКИЙ — ПРИЯТЕЛЬ Т. ШЕВЧЕНКА

й Костомарова, але свідомо збувають їх майже цілковитою мовчанкою.

В цій статті мова буде лише про одного зі згаданих вчених, а саме про Осипа Бодяньського, тому, що в моїх руках є надзвичайно рідке видання його першого літературного твору: „Наскільки Українські Казки” —

Запорожця Іска Матиринця. Осип Бодяньський (1808-77) народився в містечку Варві на Полтавщині в родині православного священика; він успішно закінчив дванадцятирічне навчання в Переяславській Духовній Семінарії, а пізніше, в Московському університеті в часі своїх вакацій у рідній Варві написав згадані „Казки”. Невелика ця книжка пройшла дуже велику і сувору цензуру в жовтні місяці 1834 року, а надрукована була щойно в 1835 році в друкарні Московського університету.

В цьому збірничку Бодяньський умістив лише три народні казки: „Казка про царів сад та живу сополючку”, „Казка про дурня та його коня” та „Казка про малесенького Івася, змію, дочку її Олесю та задніх гусенят”.

Бодяньський вірив у силу народу українського, в те, що в разі потреби він може постояти за себе: „Або й тепер, — каже він, — хіба вже б то ми перелачили воювати? Дарма, що в тій

польським засланням. Ось така картина, наприклад: цей начальник Мешков переріє „строй” і розпитує вояків цього карного батальйону про їхні „провини”, що через них вони опинилися в миколаївському в'язниці. Мешков: „За що тебе відправлено в салдати?” — Поляк „радовий” Свенціцький відповідає: „Я писав листівки і читав людям вірші Міцкевича.” — Кого? Кого? — Адама Міцкевича.

Хто такий? Чому не знаю? Що за Адам, а де його Ева? Слова цього ще одного „капрала гавриловича безрукого та унтера п'яного догортурного” Мешкова покрив шалений регіт салдатів, російських „культуртрегерів”, які, як саранча насунули на ці чужі землі, — як і на Кавказ, чи ще перше — на Україну, — просвітити їх, „які і тюрми мурувати, кайдани кувати... і як плести кнути вузловати!” і тому подібне, про що можемо легко довідатися хоч би з „Кавказу”... Поляк Свенціцький відповідає Мешкову, що Міцкевич — великий польський поет, на що дістав відповідь, що й також вкрив рознузданий регіт: „Не може бути у ляхів великого поета!”

Але Уразак Бекбаулов не тільки розповідає нам про відомі епізоди з життя Тарасового, а він у літературно-мистецькій формі подає нам це життя, уводячи своє інтуїційне письменника Тараса у дуже ймовірні ситуації місцевого життя.

(Продовження буде)

Презентація дебютанток на балі лікарів і інженерів

У суботу, 7-го лютого цього року, відбувся традиційний бал лікарів і інженерів у готелі П'єр при 5-й авеню в Нью-Йорку.

Цю репрезентативну імпресу карнавалового сезону влаштували двоє спільно метрополітальні відділи двох найбільших українських професійних товариств: Українського Лікарського Товариства Північної Америки та Товариства Українських Інженерів Америки.

Баль, як і кожного року в минулому, сполучено з презентацією дебютанток, що є кульмінаційною точкою балу, та традицією товариського життя нашої метрополії.

Бенкет відкрив голова метрополітального Відділу УЛТПА д-р Любомир Ворон, привітавши від обох товариств усіх гостей, а особливо як і завжди численну та елегантну студентську молодь. Він представив комітет пань, який займався приготуванням презентації дебютанток: Арету Ворон, Віру Кушнір і Стефанію Степаняк, оранжерів забави — інж. Я. Січинського, д-ра Р. Кислевського й інж. Л. Калинича, який перевів презентацію дебютанток та зложив їм побажання і гра-туляції від обох товариств.

До півночі гості при звуках чудової оркестри „Темпо“.

Н.Н.

Дебютантки з ескортами: стоять (зліва). Роксана Л. Гнатейко — ескорт Богдан Івасків; Марта О. Кузьма — ескорт Дмитро Кульчицький; Люба В. Матківська — ескорт Марко Мурованій. Сидять члени комітету (зліва): Арета Ворон, Віра Кушнір і Стефанія Степанюк.

Радіопрограма „Гомін України” у Детройті

Українська радіопрограма „Гомін України” у Детройті відзначитиме вісімнадцяте свого існування 13-го березня ц.р.

Радіопрограма „Гомін України” служить українській громаді, передає вісті з релігійного і політичного життя, інформує нас, що діється у нашій громаді, відзначає уродини і супружі виділяє наших слухачів. Усі релігійні і національні події відзначаються з особливою увагою, як також у передачі підкреслено заслуги визначних і заслужених українських релігійно-національних діячів. Закликається слухачів, щоб читали українську пресу, яка інформує про загальне культурно-громадське і релігійно-національне життя усіх українців в розсіяні в Україні. У радіопередачах „Гомін України” чуємо найкращі пісні з усіх просторів України. Українські опери, симфонії, народні пісні в модерному опрацюванні у виконанні наших кращих ансамблів. У цих передачах слухачі можуть почути інтерв'ю із різними визначними діячами — о. Василь Прийма з Лорду, о. Мирослав Харина від „Провидіння”, о. д-р Ізидор Нагаєвський, який говорив на тему українського патріархату, ред. Михайло Баханський — про Паст, д-р Маруся Бек — про відвідини Австралії.

На співпрацівників запрошують авторитетних знавців із різних ділянок: з історії, літератури, медицини і спорту. Особлива подяка

належить усім спонсорам жертводавцям, співпрацівникам і жертвним радіослухачам. Далі існування радіопрограми „Гомін України” залежить від моральної і фінансової допомоги жертвним українській громадськості, яка, розуміючи неосінене значення радіомовлення, не залишить напризволяще свою українську радіопередачу.

Кирило Цепенда
керівник програми
„Гомін України”

ЦЕНТРАЛЬНА ФЕДЕРАЛЬНА Служба Інвестицій (ФБІ) наказала збільшити число службовців, які слідкують за працею чужоземних розвідних служб, розкривають їхніх агентів і притягають їх до відповідальності. Ці протизаходи були зроблені тому, що, наприклад, союська розвідка вже від довгого часу працює над розкриттям таємниць праці і тактики нової Адміністрації президента Рональда Регана. Згідно з опінією ФБІ, союські агенти вже зуміли навязати зв'язки з широким колом осіб, від яких вони сподіваються отримати інформації про функціонування нового уряду. „Це створює для нас небезпечну проблему”, — заявив речник ФБІ Теодор Гарднер підкресливши, що дивуватись багато нема чому, бо союська розвідка служба все при зміні адміністрації у Вашингтоні посилено працювала і намагалася зібрати якнайбільше інформації про функціональність Уряду і її поодинокі впливові люди. Газета „Вашингтон Пост” твердить, що діяльність союських агентів на території ЗСА тепер подвоїлася.

ПОДЯКА

З Божої волі, 17-го жовтня 1980 року відійшла від нас навіки в Торонті, Канада.
наша Незабута
ДРУЖИНА, МАМА, СЕСТРА, Теща, БАБУНЯ, ШВАГЕРКА, БРАТОВА, СЕСТРИНКА,
СВАХА й КУЗЕНКА

бл. п.

ІРИНА з ФОДЧУКІВ
БЕЗХЛІБНИК

У часі нашого невимовного горя і смутку ми одержали дуже багато добросердечних виявів співчуття від нашої Родни і наших Друзів, Приятелів і Знайомих. Не маючи змоги особисто подякувати всім, хто в час нашого горя не забув про нас, ми цією дорогою висловлюємо всім Вам, наші Рідні, Друзі, Приятелі та Знайомі наше щиро-сердечне спасибі. Ми щиро-сердечно дякуємо Всех о. Б. Остаповичеві, Всех о. д-ві П. Баб'якові та дякуємо І. Хабурському за відслуження Панахида за спокій душі бл.п. Ірини 19 жовтня у похоронному заведенні Кардинала. Особливо дякуємо о. Б. Остаповичеві та о. д-ві П. Баб'якові за похоронні відправи 20 жовтня у похоронному заведенні та в церкві св. арх. Михайла та відпровадження тілних останків Покійної на вічний спочинок на цвинтар Парк Лави у Торонті.

Наша сердечна подяка о. Б. Остаповичеві за зворушливу проповідь під час Служби Божої у церкві та п-ї Марії Колодії за прощальне слово від ГУ ОЖ та членів ЛВУ на цвинтарі.

Ми вдячні нашій Родні, п-ї К. Свергуни, п-ї А. Стебельській, мистцеві М. Бідняковій та паням з ОЖ ЛВУ за відвідини Хворої у шпиталі.

Дякуємо нашим Рідним і Приятелям: Романові Фодчуків, Григорові Свергунові, Іванові Казанському, Іванові Моканові, Василеві Дідукові, Олександрові Стебельському та Петрові Цибієві за несення до-мовини та паням з ОЖ ЛВУ, що прийшли попрощати Покійну з органі-заційним прапором.

Наша глибока вдячність усім тим, які в нашому смутку та горю відідали нас, прислали телеграми, листи, телефонували або на сторінках преси висловили своє співчуття з приводу відходу в вічність нашої Покійної. Зокрема дякуємо нашим Рідним: о. Е.І. Гуцулякам, І.Е. Шулям, д-ві В.Е. Лютикам, М. і Е. Фодчукам з родинами, Лесі Гевка з родиною, І.Д. Витницьким з родиною, В.М. Солонинкам, С.М. Іселям. Дякуємо Проводові ОУН, Президії СКВУ за підписами Стефанії Савчук і В. Кирилюка, Президії СУВФ за підписом д-ра Р. Малащук, ГУ ЛВУ, Союзів Українців у Великій Британії, Центральній Управі СУМ за підписами мгр. Е. Гановського та О. Рожки, ГУ ОЖ ЛВУ за підписом пань О. Заверухи та М. Колодії, Суспільній Службі Відділу ОЖ ЛВУ за підписом п-ї Т. Шимко, В-ву „Гомін України”, В-ву „Шлях Перемоги”, Радіопрограмі В. Шарвана, Радіопрограмі „Лісна Україна” Організації УВФ у Судбурах, Об'єднанню Бувших Воєнків Українців у Британії за підписами поручників Б. Микитина та д-ра С.М. Фостуна, ОЖ ЛВУ в Ошаві, ОУВФ в Ошаві, ОЖ ЛВУ в Торонті та іншим.

Дякуємо Друзям, Приятелям і Знайомим: Ярославові і Славі Стецькам, д-ві Юрієві Геричеві, д-ві Володимирові Косикові, д-ві Степанові Гамазеві, Юліанові Заблоцькому, Василеві Олесюковій і друзям з Лондону, Степанові Мудрикові, д-ві Романові Малащуків, д-ві Б.А. Стебельським, Г.Д. Негричам, Іванові Казанському, І. Цонці, Л.Корді, С.В. Луцикам, М. Горюхінській-Штогринцеві, Ю.Д. Темнікам. Дякуємо Іллі Дмитрову, Л. Я. Деремиди і Славі Драбач з Англії, І.Н. Кравчукам, М. Плавюковій, О.Л. Футалом, У.А. Целевич-Стецюкам, д-ві М. Ценковій, В.Проциковій, Б. Губці з родиною, А. Соколиків, Б. Качорові з родиною — зі ЗСА. Гані Вах, П. Башукові, І.Я. Іванчукам, Г.А. Дрепкам з Біллу-пегу. І.М. Яремкам, Ю. Шанті, д-ві З.Б. Пагутам, Я.Г. Сербином, д-ві О.Г. Романишиним, М.С. Рош-кам, мгр. В. Клішев, С.Р. Трушам, С.Д. Кодамам, А.В. Бруксам, Т.Е. Андерсонам, Л.Д. Андерсонам, А. Наталеві, Г.Д. Груберам, О.В. Дов-

ганюкам, С.А. Котельцям, Д.І. Біланюкам, Т. Буїнякові, С. Білик, П. Воробцеві, Л.С. Шустам, Я.О. Томковим, В.М. Сахрином, М.Т. Лука-вевським, дякуємо І. Хабурському з родиною, Марусі Стебельській — Келі, д-ві М. Гуті, К.М. Дома-галіським, М.С. Шкамбарам, С. Космині, С. Матейковій, Н.І. Росоло-ві, М. Куликів, інж. Д.Д. Михайлюкам, М.М. Колодіям, М. Кіншчу-кові, Х. Малащук, В. Микитин, М. Глухом, П. Івахову, В.М. Тимко-вим, Л. Сенків, Т. Горохович, П. Шумському, Ю. Ліхач, М.М. Гор-баням, В. Кирилюкові, Пекельним, О. Калимон, О. Ковальський, Р. Сто-рошуків, І. Стельмах, А. Віток, Е. Швець, С. Бєнічев, Т.Б. Онисчук, О.Р. Чабанам, А. Бурій, С.С. Мур-ям, М.Т. Волошиним, Дрогобиш-ким, Д.Л. Волошиним, О.І. Паді-кам, Р.С. Фодчукам, О. Даниляк, Е.К. Матискашам, Л. Філев, А. Фе-доркову, о. Гошуляков, і багатьом іншим з Торонта, родині Шафова-лів, В. Косюкам з Аргентини, О.Н. Тюшкам з Австрії, В. Кахничеві з Тан-дер Бей, д-ві В. Гиракові з Ед-монтону, о. Л. Сивенькому з Лед-брідж, Б.Т. Криницьким з Оттави, д-ві І. Іванчику з Каліфорнії та багатьом іншим — за телеграми, листи, картки, телефони, вінки, по-міч, поради й розради.

Зокрема дякуємо промовцям на тризні: Всех о. крилош, Б. Оста-повичеві, заст. през. СКВУ В. Кири-люков, д-ві Р. Малащуків, ред. В. Дідуков, ред. В. Солонинці та дир. В. Окінюков.

Дякуємо всім з-поза найближчої родини, що прислали вінки чи кві-ти: Проводові ОУН, Я.С. Стець-кам, д-ві З.Б. Пагутам, д-ві Б.А. Стебельським, Г.Д. Негричам, В.М. Солонинкам та ГУ ОЖ ЛВУ.

Замість квітів на могили Покій-ної зложили на Визвольний Фонд ОУН наші Друзі, Приятелі та Зна-йомі: І. Бойко 20, В. Дідух 20, І. Казанський 10, В.З. Окінюк 10, В. М. Солонинки 20, О. І. Матли 20, М. Барабаші 20, П. С. Микіуляки 20, Б. А. Гіркини 20, о. д-р П. Баб'я-25, В. Кушмеліні 10, В. Х. Болю-баші 20, А. М. Бандери 25, Г. Сигін 5, Таня Корінь 20, В. П. Макарі 50, Я. І. Пришляки 25, А. Ромолович 5, І. Я. Іванчуки 15, Д. Х. Кордуби 50, У. А. Целевич-Стецюки 25, В. Биш-10, А. Секайда 5, М. Стецюк 5, С. Ві-люра 10, І. Лозинський 6, П. Во-лоцький 5, Т. Шимко 5, М. Дзидик 5, П. М. Цибієв 5, І. Мокан 10, В. Кліш 5, П. Воробець 10, Л. В. Анто-новичі 10, С. С. Савицькі 20, С. Бі-лик 10, С. В. Куці 10, М. М. Колодії 10, І. Дєйчаківська 5, І. Мухлявич 5, А. Федак 5, М. О. Волощакі 10, Л. В. Дударі 5, О. В. Думи 10, І. Я. Фіголі 10, З. С. Чорні 5, В. Личків 5, М. Медик 5, Г. Бонк 10, М. М. Гра-бовські 10, Л. Т. Волошини 10, Г. К. Свергуни 25, О. Я. Кушнірі 10, Я. О. Томкові 10, О. І. Гараси 10, Д. І. Бі-ланюки 10, А. Пітик 5, С. Шуст 5, М. Музичка 5, М. Сполська 10, І. В. Кривинюки 10, Е. Р. Паладічу-ки 10, О. В. Троць 10, І. Р. Вжесне-вські 50, С. Онисків 5, О. М. Заверу-хи 10, Л. Р. Сенків 10, С. Гулі 20, І. Я. Морози 20, Б. І. Чуми 20, М. Баб'як 5, М. Сороколіт 5, М. А. Ко-шики 10, Р. Малащук 10, О. І. Па-дикі 10; Всім Вам щира подяка!

Ще раз дякуємо всім, що взяли участь у Панахидах, похороні й тризні та особисто чи посередньо висловили співчуття членам Родни Покійної, зложили на Служби Божі або на Визвольний Фонд ОУН. Всім Вам сердечне спасибі. Хай Господь Вас милує і заплатить Вам стократно.

У глибокому смутку:
Василь — чоловік
Г

ПОСТАНОВИ

МЕТРОПОЛІТАЛЬНОГО ВІДДІЛУ УККА В ДЕТРОЙТІ

Як уже було повідомлено у „Свободі“ ч. 37 з четверга, 26-го лютого ц.р., у Детройті 14-го лютого відбулися загальні збори метрополітального Відділу УККА. Учасники загальних зборів, прослухавши інформацію про стан УККА, що створився після XIII Конгресу Українців Америки, прийняли такі постанови:

1) На XIII Конгресі наступили структуральні й суттєві зміни в УККА, які суперечать його первісному основному призначенню, а навіть постановам тепер обов'язкового статусу. А зокрема:

2) Від XIII Конгресу УККА став організаційною клітиною, вповні залежною і підчиною партійно-політичному чинникові (УВФ), а тим самим не може більше бути центром, репрезентантом і речником українських громадських організацій і установ у ЗСА. УККА став тепер центральною тільки організацій одного політичного середовища.

Створення централі для всіх українських політичних чинників в ЗСА — вже давно потрібне, а навіть необхідне, але воно може статися тільки поза рамами УККА.

3) Як протест проти тих змін, які настали на XIII Конгресі, з нього вийшла велика частина крайових централних організацій — членів УККА. Вони створили Комітет для Правопорядку в УККА з метою організованого добивання привернення для УККА його основного завдання — бути центральною українського громадського життя в ЗСА — та привернути українській громаді єдність і правопорядок.

4) Доки не будуть створені тривкі організаційні форми для об'єднання українського громадського життя в ЗСА, загальні збори уважатимуть Управу Комітету для Правопорядку в УККА тимчасовим керівним осередком метрополітального Відділу УККА.

5) Згадані позитивні завдання Комітету для Правопорядку в УККА заслуговують на нашу всебічну моральну і матеріальну підтримку.

6) Щоб уможливити діяльність з метою запровадити правопорядок у житті української громади в ЗСА, потрібно відповідних фондів, тому загальні збори доручають Управі Відділу розпочати акцію для збирання грошових датків на „Громадський фонд“.

ГРОМАДСЬКІ ОРГАНІЗАЦІЇ, УЧАСНИКИ ЗБОРІВ

Клуб Українських Абсолютів Детройту
Віндзор
Комітет Оборони Переслідуваних в Україні
Об'єднання Українців в Америці „Самопоміч“
Об'єднання Прихильників Визволення України
Об'єднання Українців Револьюційно-Демократичних Перекопан (ОУРДП)
Організація Державного Відродження України (ОДВУ) — Окружна Управа і Відділи
Окружна Управа і Відділи
Об'єднання колишніх Вояків УПА
Пласт — Організація Української Молоді
СУК „Провидіння“ — 26-й і 210-й відділи
Союз Українок Америки (СУА), Окружна Управа
Товариство Українських Інженерів Америки — Відділ
Товариство Старших Віком
Товариство „Рідна Школа“
Українсько-Американський Осередок
Українське Село — корпорація
Українська Капеля Бандуристів (зайняла неутральне становище)
Українська Мичиганська Ліга
Український Народний Союз — Окружна Управа
Український Братський Союз — Окружна Управа
Український Культурно-Громадський Клуб
Українська Оселя Діброва
Українське Патріархальне Товариство — Відділ
Українське Спортивне Товариство „Черник“
Українська Федеральна Кооператива „Самопоміч“ (зайняла неутральне становище)
Український Фестивальний Комітет
Український Золотий Хрест — Окружна Управа
Українське Жіноче Товариство „Просвіта“
Фонд Катедр Українознавства

ШАНОВНІ ЧИТАЧІ!

ГОЛОВНА КАНЦЕЛЯРІЯ УНСОЮЗУ висловлює щирі подяки всім тим особам, які вже прислали належність за різдвяні картки та разом щедро відгукнулися пожертвою на Стипендійний Фонд УНСОЮЗУ.

Талановиті українські студенти, яким потрібна фінансова допомога, напевно будуть вдячні за стипендії, що їх вони отримають цієї весни.

Просимо читачів, які ще не мали нагоди врівняти належність за одержані різдвяні картки, зробити це в найближчих днях, щоб можна було завершити збіркову акцію.

Заздегідь щиро Вам дякуємо.
З братським привітом,
ГОЛОВНА КАНЦЕЛЯРІЯ УНСОЮЗУ

Шукаєте за другим прибутком?

Станьте
ОРГАНІЗАТОРОМ
УНСОЮЗУ

НА ПОВНИЙ ЧАС, АБО НА КІЛЬКА ГОДИН.
Можете починати свою кар'єру, організуючи спершу свою родину і приятелів.

За інформаціями пишіть до:
UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION
30 Montgomery St. • Jersey City, N.J. 07302
Atten: Organizing Dept.

або телефонуйте: (201) 451-2200 (Collect)
або (212) 227-5250

УКРАЇНСЬКА СВІТЛИЧКА ДОПОМАГАЄ
БАТЬКАМ ВИХОВУВАТИ ДІТЕЙ.

Від слів до акції

(Продовження зі стор. 2)

треба вміти нам старшим „приманити“.

Майже в кожній якійсь більшій американській місцевості є відділи українських союзів, одних із найбільш стабільних українських установ в Америці, які вели колись приписану їхнім статутами широку культурно-освітню, громадську і суспільну працю. Вони часто мають свої доміжки і багато з них тільки збирає членські вклади. Чи то повинно бути усе? Чи якесь культурно-освітня програма, чи інша соціальна програма не може бути впроваджена в життя? Якщо в якомусь осередку є більше таких відділів, тоді можна б їх діяльність консолідувати, координувати.

Пласт, СУМ-А, ОДУМ та різні спортивні чи спортивно-виховні організації, включно із студентськими мають великі шанси пережити всі інші, але їх програми мусять бути постійно усучаснювані, достосовувані до змінних обставин.

Вкінці наші громадсько-політичні організації. Тут є дивовижка. Деякі з них чисельні, інші — менші, але деякі — дійсно „паперові тигри“. Деякі такі, що мають одного-двох крикливих членів і те все, але через свій крик і галас вони не раз „сідують“ в провади наших централів. Однак об'єктивно кажучи, вони є найбільше напружені на „короткотривалі“ життя, і не лише тому, що вони,

сьогодні не мають багато членів, але в першу чергу тому, що потенційних членів в майбутньому немає. Хоч з другого боку деякі нині сильні через брак усучаснення своїх програм, своїх практик, можуть теж скоро „розтопитися“ і зникнути. І це дуже можливо.

Перелічені проблеми не є абсолютно новими, вони лише поставлені з перспективи часу й обставин. Їх можна розв'язати лише тоді, коли ми перестанемо думати про опанування одних іншими, ми будемо відразу вимагати „стовідсоткової чистоти лінії“ (хоч поправді сказавши, ми часто самі не знаємо що вона означає, якою вона на ділі повинна бути). Дотепершній УККА тут рішуче не може похвалитися якимись видними досягненнями, бо навіть те, що є діяло, звичайно поза обсягом дій УККА, значить, нині треба оновленого, усучасненого УККА, або творення нової централі, що ті цілі бде осягати. Деталі тих головних плянів будуть самі виходити і розв'язуватися, якщо ті цілі стануть у полі зору їх провідників. Сьогодні ми діємо безпланово, хаотично, часто-густо тішимося малими „перемогами“, але для тих засадничих для української людини справ ми не маємо зрозуміння. Попробуємо думати історичними категоріями, категоріями народу, що хоче і має дані бути в „народів вільних колі“.

Вступайте в члени УНС

Джерзі Ситі і околиця!

В суботу, 21 березня 1981 р., о год. 3 по пол.
в залі Українського Народного Дому
при Філі і Окленд Аве., ДЖЕРЗІ СІТІ, Н. Дж.
відбудуться

РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ
Окружного Комітету Відділів УНСОЮЗУ
НАДГУДСОНСЬКОЇ ОКРУГИ

до участі в яких запрошені й зобов'язані урядовці, представники і конвенційні делегати на 29-ту Конвенцію наступних Відділів:

з Джерзі Ситі: 25, 70, 170, 171, 196, 270, 275, 286 і 287;
з Байон: 213 і 281.

НА ПОРЯДКУ НАРАД:

1. Відкриття.
2. Вибір Президії.
3. Прийняття протоколу попередніх Зборів.
4. Звіт уступачої Управи Окружного Комітету.
5. Дискусія над звітами.
6. Удільнення абсолютної Управі.
7. Вибір Окружної Управи і Контрольної Комісії.
8. Устійнення та схвалення плану праці на 1981 рік.
9. Доповіді ГОЛОВНИХ УРЯДОВЦІВ.
10. Різни справи.
11. Закриття зборів.

У зборах візьмуть участь

Члени Головного Уряду УНСОЮЗУ
ЗА ОКРУЖНУ УПРАВУ.

Степан Островський, голова

Осип Зубрицький
секретар

Володимир Бутковський
касир

Пассейк, Кліфтон, Патерсон, Ратерфорд
і околиця!

В неділю, 15 березня 1981 р., о год. 3 по пол.
в приміщенні Української Централі
при 240 Говл Авеню, ПАССЕЙК, Н. Дж.
відбудуться

РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ
ОКРУЖНОГО КОМІТЕТУ ВІДДІЛІВ
УНСОЮЗУ

до участі в яких запрошені й зобов'язані урядовці, представники і конвенційні делегати наступних Відділів:

42, 64, 97, 134, 182 і 394

НА ПОРЯДКУ НАРАД:

1. Відкриття.
2. Вибір Президії.
3. Прийняття протоколу попередніх зборів.
4. Звіт уступачої Управи Окружного Комітету.
5. Дискусія над звітами.
6. Удільнення абсолютної Управі.
7. Вибір Окружної Управи і Контрольної Комісії.
8. Устійнення та схвалення плану праці на 1981 рік.
9. Доповіді заступників головного передсідника УНС
10. Різни справи.
11. Закриття зборів.

У Зборах візьме участь:

Марія Душник, заступник головного передсідника УНС
ЗА ОКРУЖНУ УПРАВУ:

Іван Хомако, голова

Василь Марущак, секретар

Іван Близка, касир

СПОРТОВІ ВІСТІ

Редагус Омелян Твардовський

СПОРТОВА ШКОЛА УСВТ „ЧОРНОМОРСЬКА СІЧ“

1981

Відкриття цьогорічної Спортової Школи УСВТ „Ч.Січ“ відбудеться у другому дні великого фестивалю молоді на оселі УБС

„Верховина“ в Ілен Спей. Нью Йорк, у неділю, 19-го лютого ц.р. Охочі кандидати на учасників вже можуть го-

лоситися до цієї зразкової Спортової Школи, що в цьому році відбудеться на протязі чотирьох тижнів, від 19-го лютого до 15-го серпня. По аплікації слід писати на наступну адресу: Ukrainian Sitch Sport School 680 Sanford Ave., Newark, N.Y., 07106

ТУРНІРИ КОПАНОГО М'ЯЧА В ЗАКРИТИХ ЗАЛЯХ

ВІТОРІЮ ПОЦО В ЕЛІЗАБЕТІ

УСВТ „Чорноморська Січ“ — „Ципрія“ СК 4:2
УСВТ „Чорноморська Січ“ — „Гарфілд СК 0:1
УСВТ „Чорноморська Січ“ — Атлас, Н. Й. 2:2

У трьох заключних змаганнях першої рунди цього турніру „Ч.Січ“ здобула далші три точки, завдяки яким вийшла до дальших ігор, що проходять тепер у чотирьох групах по чотирі дружини, дві з яких остаточно ввійдуть до півфінальних зустрічей.

У змаганнях із грецьким клубом „Ципрія“, які відбулися 14-го лютого ц.р., „Січовики“ вповні домінували і здобули перемогу вислідом 4:2. Переможні голи для „Ч.Січ“ стріляли: Т.Ключик — два, Петро і Валентин Коваленко — по одному.

У останньому вечорі першої рунди турніру „Ч.Січ“ відбула два змагання, з яких зазнала поразки з Гарфілдом 0:1 і ремісувала з сильним клубом „Атлас“ вислі-

дом 2:2. Після самовбивчого гола у власні ворота воротаря грецького клубу пропустив теж м'яч із стрілу Ігоря Чивовича.

В перших змаганнях у складі „Ч.Січ“ бракувало воротаря Маріана Хамуляка і напасника Андрія Бакуна, обидва були відорвані з турніру коледжових дружин, який на протязі цього дня проходив у Ньюарку. Крім них, у складі „Ч.Січ“ виступали: В.Ткач, Ю.Бакун, М.Чарний, П.Коваленко, В.Коваленко, Р.Ганич, М.Піщук, І.Чивович. Провідник А.Охрименко. В наступну суб